

'IK WOU DICHTERBIJ ZIJN!': Het verhaal van Marian en Paul

Voor Marian en Paul was het duidelijk geworden dat hun huwelijk voorbij was. Dat had een hele tijd geduurd omdat loskomen van elkaar tijd nodig heeft. Er werden geen overhaaste beslissingen genomen, de scheiding zelf kwam pas later als iedereen er klaar voor was.

Ze hebben de kinderen samen verteld dat ze uit elkaar zouden gaan. Marian bleef met de kinderen in hun huis en Paul ging midden in het land wonen, een uur rijden bij hen vandaan.

Wegens de afstand zag Paul zijn kinderen maar om de veertien dagen een weekend. De wisselingen vielen hem erg lastig. Toen zijn zoon ook nog last kreeg van pestgedrag op school en het moeilijk kreeg, was voor Paul de maat vol. Gelukkig begreep zijn nieuwe vriendin dit ten volle. Ze had zelf op jonge leeftijd de gevolgen van de onenigheid van haar ouders na hun scheiding ondervonden.

Paul vond het ook belangrijk dat zijn kinderen betrokken zouden worden bij het leven van het kindje dat Eskeline nu van hem verwachtte.

Toevallig kwam net nu het huis naast dat van Marion vrij. In gemeen overleg besloten ze daar te gaan wonen. Op de grens van de twee huizen werden de slaapkamers van de twee kinderen van Paul en Marian ingericht. Als ze bij moeder zijn is de deur naar het huis van de vader gesloten en andersom. Door burens te zijn is er een band tussen Marian en Eskeline ontstaan. Ieder kan beroep doen op elkaar als de andere er al eens niet is.

Door de goede verstandhouding tussen hun ouders en de plasmama bouwden de (intussen) vier kinderen een echte band met elkaar op ondanks het leeftijdsverschil.

Afstand nemen

Afstand nemen kan pas als je klaar bent in je relatie. 'Onze relatie was uitgewerkt' zegt Marian 'ik voelde geen jaloersheid toen Eskeline in het leven van Paul kwam. Wat nu tussen ons allen leeft is een gevoel van respect. Ook al heeft ieder zijn eigen leven, we horen in elkaars familie Dit is allemaal wel niet vanzelf gegaan. Het was een groei- proces. Wellicht is de eerder pijnlijke periode van grote afstand van elkaar wel nuttig geweest. De huidige leefvorm heeft de kinderen veel stabiliteit gegeven.

Marian: "Toen de muur boven werd opengebroken had ik wel een slikmoment. Het idee dat iemand ook via een andere weg het huis kon binnenkomen dan via de voordeur deed wat aan mijn gevoel van veiligheid en privacy. Er zijn dan afspraken gemaakt dat kinderen en ouders alleen via de voordeur naar elkaar zouden toegaan. Alleen de kinderen glipten er soms nog wel eens door.

En de anderen?

'Door derden mag je je niet laten beïnvloeden' stellen ze allebei. De ene vond dat het niet kon werken, de andere bewonderde het. Intussen leven we bijna tien jaar heel goed samen.'

Intussen heeft Marian ook een nieuwe relatie. Eerder had ze met een andere man een tijd samengewoond. Dat het niet zo goed bleek te vlotten met de kinderen was een (te) zware handicap. Twee keer ondervindt Marian dat hun bijzondere leefwijze wel wat aanpassing vraagt van de nieuwe partner. Veel meer dan van haarzelf, voor wie dit zo gewoon geworden is.

Living Together Apart – praktijkverhaal Birdnesting. Dit mag niet gebruikt worden voor publicatie zonder toestemming auteurs – betrokken personen.

Meer informatie contact@livingtogetherapart.eu